

שיחת כיתה לציון הטבח במועדון ה-פולס שבאורלנדו

מטרות:

1. הצפת רגשות ותחושות של התלמידים והתלמידות מהטבח הנורא במועדון באורלנדו.
2. הבנה כי טבח זה נעשה על רקע של שנאה כלפי להט"ב.
3. בקשה מהתלמידות/ים לצמצם את מימדי ההומופוביה בסביבתם.

למחנכת:

ביום ראשון לפנות בוקר נכנס אזרח אמריקאי חמוש למועדון להט"ב בעיר אורלנדו שבארה"ב, פתח באש וביצע טבח המוני בו נרצחו 50 בני אדם ונפצעו עשרות נוספות. סביר להניח שמרבית התלמידים שמעו על הטבח, ויש להם מגוון תחושות ומחשבות לגבי זה. חלקם מגדירים את עצמם, בגלוי או בחשאי כחלק מהקהילה הגאה, וכואבים את הטבח הזה באופן אישי כפשע שנאה שנעשה כלפי הקהילה שלהם או כלפי אנשים דומים להם. חלק מהם כנראה מבולבלים לגבי האם מדובר בפיגוע על רקע פונדומנטליזם אסלאמי או לא, וחלקם מגיבים באדישות.

מטרת השיחה היא להציף את התחושות, לתת מקום לשאלות ולסמן בצורה ברורה שמדובר בפיגוע על רקע הומופובי, שדורש מאתנו לזהות את ההומופוביה ולהיאבק בה בכל מקום שבו היא מתרחשת.

מהלך השיעור:

לפתיחת שיחה, ניתן לשאול את התלמידים: מי מכם שמע על הטבח במועדון באורלנדו? מה

שמעתן/ם עליו?

ספרי לתלמידים/ות בקצרה על האירוע. ניתן להיעזר בכתבה המצורפת (נספח א').

לאחר קריאת הסיפור, ניתן לשוחח דרך שאלות אלה:

- מה המקרה הזה מעלה בכם?
- אילו מחשבות עברו בכם כששמעתם על כך לראשונה?

למחנכת: עד כה רק הכרנו את המקרה ומעט שוחחנו אודותיו. חלק הבא בשיחה בא לחבר בין סיפור תקשורתי ורוחק לחיי היומיום של התלמידות והתלמידים. הוא בא לעורר אמפטיה וקירבה לסיפור, וכן ללמוד ממנו דבר על מציאות חיינו. ברצוננו שמתוך מקרה זה נעורר את התלמידות/ים לחשוב על הקשר שבין ההומופוביה הקטנה והיום-יומית לבין מקרים מחרידים כמו פיגוע השנאה באורלנדו. כמו כן היינו רוצים לעודד אותם לחשוב על היכולת להתנגד לגילויי הומופוביה ולא לקבלם.

קראי עם התלמידות/ים את טור הדעה 'מותר הדם'. (נספח ב')

- מה אתם חושבים על הקטע הזה?
- איך הכותבים מבינים את הקשר בין הפיגוע באורלנדו למציאות החיים בישראל?
- אתם מסכימים עם חיבור זה?
- מה זה אומר עליכם? על הכיתה שלנו? על ביה"ס? איך זה מבקש מאתנו להתנהג?
- אילו מחשבות עברו בכם כששמעתם על כך לראשונה?
- מה לדעתכם הכותבים היו מבקשים מכם אם הם היו פה? מה אנחנו יכולים ללמוד מכל הדבר הזה?

סיכום: פיגוע זה הוא מהנוראים שידעה הקהילה הגאה בעולם.

בפיגוע זה אדם שטוף שנאה הומופובית נכנס למועדון להט"בי ורצח 50 להט"בים רק בגלל זהותם המינית והמגדרית. זה טבח ופשע שנאה כלפי להט"בים. זה הצד הקיצוני ביותר של ההומופוביה, כמו הרצח של שירה בנקי במצעד הגאווה בשנה שעברה, או הפיגוע הנורא במועדון הבר-נוער בשנת 2006, שנאה והומופוביה מובילה לרצח.

דעא"ש לקחו אחריות על הפיגוע, מה שהופך אותו לפיגוע שקשור בגל הפיגועים העולמי בהובלת ארגון הטרור דעא"ש. אך אין זה משנה את העובדה שהפיגוע כוון כלפי להט"ב, וזאת משום שההומופוביה עדיין קיימת ונוכחת בעולם. ולכן היה זה פיגוע הומופובי חמור וקשה.

לסיכום נתייחס לבקשת הכותבים שקראנו, שלא לקבל את ההומופוביה ביום-יום ולנסות לצמצם את המפלצת המכוערת הזו הקיימת גם כאן בחברה שלנו.

דבר ראשון

ירי במועדון להט"ב בארה"ב - 50 נרצחו בפיגוע באורלנדו
עשרות הרוגים ופצועים באירוע הירי הקטלני ביותר בתולדות ארה"ב.
עומר סדיקי מטין, אמריקאי ממוצא אפגני הוא המחבל שביצע את הטבח.
הרשויות האמריקאיות ממשיכות בחקירה - מרבית שמותיהם של
ההרוגים טרם פורסמו.

מאת: שי ניר ומיכל רוטנברג | עדכון אחרון: 13.6.2016

אמש (ראשון) בשעה 02:00 שעות מקומי, אירע פיגוע ירי מתגלגל במועדון ריקודים להומואים, ה-Pulse, באורלנדו, פלורידה שבארצות הברית. בתדרכי הרשויות לכתבים נמסר שחמוש, אזרח אמריקאי ממוצא אפגני בשם עומר סדיקי מטין בן 29, נכנס למועדון ופתח באש על המבלים בו. שוטר ממשטרת אורלנדו שהגיע למקום החל לנהל בתוך המועדון קרב יריות עם היורה שברח לצד האחורי של המועדון. לאירוע הגיעו שוטרים נוספים, צוות של היחידה ללוחמה בטרור וסוכני לשכת החקירות הפדרלית - אפ.בי.אי. בסביבות השעה 05:00, לאחר מצור של מספר שעות על היורה, הוחלט לבצע פעולת חילוץ לבני ערובה נוספים באמצעות פעולת הסחה של פיצוץ מבוקר של המשטרה. מתוך חשש שהפתחים ממולכדים הפריצה בוצעה דרך אחד מקירות המועדון באמצעות רכב משוריין שניגח את הקיר. בקרב יריות נוסף עם החמוש הוא נהרג מהירי. ברשות היורה נמצאו רובה סער ואקדח. במהלך האירוע ולאחריו משטרת אורלנדו סגרה את האזור.

שעות אחרי סיום האירוע התבררו המימדים הנוראים של הטבח. 50 אנשים נרצחו ו-53 אנשים נוספים קיבלו טיפול רפואי. על פי רשויות החוק של אורלנדו, במבצע החילוץ חולצו כ-30 איש. מחוץ לאזור הסגור, הגיעו הורים וחברים מודאגים של מבלים ועובדי המועדון איתם לא נוצר קשר מאז החל האירוע הירי.

ברשת הטלוויזיה האמריקאית NBC דווח כי המחבל חייג למוקד 911, מוקד החרום האמריקאי, מספר דקות לפני שהחל לבצע את הטבח, ובשיחה נשבע אמונים לדאע"ש. ברשת CBS דווח כי עומר היה תחת מעקב משטרת ביטחון הפנים האחרונות. וה"דילי ביסט" דיווחו כי עומר היה תחת חקירת ה-FBI לפני שנתיים, אך החקירה נסגרה מחוסר ראיות. ברשת "סקיי ניוז" בשפה הערבית אף דווח כי ה-FBI הכיר את שיוכו לכאורה של עומר לארגון דאע"ש. הדיווחים מהרשתות הטלוויזיה לא קיבלו אישור וודאי, למרות שדאע"ש מיהרו להכריז כי המחבל יצא משורותיהם.

משטרת אורלנדו תייגה את הארוע כ"ארוע טרור". דובר הבולשת אמר כי לא ברור "אם מאטין פעל כזאב בודד, אך נבדקת האפשרות שנטה לעבר אידיאולוגיה איסלאמית קיצונית". עוד התפרסם כי ארגון דאע"ש הודיע כי פיגוע הירי נעשה ביוזמתו וכי היורה הוא מ"לוחמי" הארגון, אך מוטל ספק באמינותה של הודעה זו.

בסביבות השעה 02:00 (שעות מקומי) נכתב בעמוד הפייסבוק של המועדון שעל כל המבלים לצאת מהמועדון ולהמשיך לרוץ.

ריכרדו נגרון אלמודובר אמר לחדשות BBC שהיורה פתח באש בסביבות השעה 02:00 במועדון שהיה לפני סגירה. "שמענו יריות רצופות. בחדר בו הייתי אנשים השתטחו על הרצפה. לא יכולתי לראות את היורה או אנשים שנפצעו." עוד אמר אלמודובר, "בנקודה מסויימת הייתה עצירה (בירי ש.ג.) חלק מאיתנו קמו מהרצפה והלכנו בדרך שהובילה החוצה ליציאה. לאחר מכן פשוט המשכתי לרוץ."

אתר האינטרנט של מועדון ה PULSE מספר כי המועדון הוקם בשנת 2004 לזכר אחיה של ברברה פומה שמת ממחלת האיידס בשנת 1991. המועדון, מעבר להיותו מקום בילוי של הקהילה הגאה,

משמש גם כמרכז לקהילה שמטרתו להגברת מודעות וחינוך למניעת ההדבקות בווירוס HIV, ומקיים גם קשרים ושיתופי פעולה עם ארגונים נוספים בעלי מטרה זהה.

אירוע הירי במועדון מתרחש יממה לאחר רצח אחר שהתרחש אף הוא במקום בילוי בעיר. הזמרת כריסטינה גרימי, שזכתה במקום השלישי בתחרות המוזיקה "The Voice" בעונה השישית, נרצחה בירי אחרי ההופעה בעת שהעניקה חתימות למעריצים. על היורה השתלט אחיה של הזמרת שעוד הספיק לירות בעצמו ומת מאוחר יותר מפצעיו.

הדם מותר / אסף פרי ואיתי אמדורסקי

ב-4:30 לפנות בוקר, כשכל סגל חדר המיון ניסה להשתלט על כמות הפצועים שמילאו כל פינה ריקה במסדרונות בית החולים האזורי שבאורלנדו, דניאל, בחור צעיר בן 26, ניגש לאחות לברר מה מצבם של שלושה פצועים, חברים איתם בילה במועדון. האחות מסרה לדניאל שבית החולים מוצף בפצועים ושהן זקוקות נואשות למנות דם נוספות. דניאל לא היסס ומיד הציע עצמו לעזרה. לא עברו שלוש דקות והאחות הבינה שבית החולים לא יקבל את דמו, למרות שביכולתו להציל את חיי חבריו.

כמו בישראל, גם בארה"ב דמם של הומואים אינו מותר לתרומה. האחות המנומסת מחבקת את דניאל חסר האונים, מתנצלת עמוקות, ומסבירה לו, חנוקת דמעות, שזו המדיניות, וכי אין ביכולתה או ביכולתה לעשות דבר בנידון. וכך קרה שדניאל, שיצא עם חבריו ההומואים, למועדון הומואי, שבו התרחש פיגוע נגד הומואים, כי הם הומואים, מנוע מלתרום את דמו כדי להציל את חיי חבריו ההומואים. וזאת רק מכיוון שהוא, בטח כבר ניחשתם, הומו. מה קושר את דניאל אלינו ולמה אנחנו כל-כך מוטרדים ממנו וחרדים לשלומ? למה הפיגוע המחריד באורלנדו מעורר בנו כזו חרדה? לדניאל ולנו יש הרבה במשותף. מעולם לא נפגשנו, אבל דניאל ואנחנו מכירים את אותן ההסתרות ואת אותן יציאות מארון. דניאל ואנחנו מכירות את אותן הערות עוקצניות, את אותם איומים ברחוב.

כבר בצהריים המאוחרים דניאל התחיל להתארגן למסיבה ב-PULSE. הוא בטח התכתב בווטסאפ עם חברים על מה בא לו ללבוש. אנחנו גם יכולות לנחש איך נראתה הדרך שלו ושל חבריו למועדון. כשאנחנו הולכים ברחוב אנו יודעים שכדאי ללכת עם המפתח בכיס, מוכן לשליפה. ברור לנו שללכת כש'רואים עליך', זה לחשוף עצמך לסכנה. אנחנו מכירים את הקללה והאיום שנזרקו לעברנו לא פעם. ואנחנו יודעים שכל נער שבוהה בנו ברחוב עלול להיות תלמידו של ישי שליסל.

במועדון, דניאל בטח רקד עם חבריו. הם רקדו, שמחו שמתנגן שיר זה או אחר. כשהחלו היריות, לרגע היה לדניאל ספק שאולי מדובר בבעיה ברמקולים. אבל שניה לאחר מכן הוא כבר ניסה לברוח. התבהר לו שהאיומים הפכו למציאות. דניאל הצליח לברוח. את הפגיעה שתבוא בבית-החולים הוא עדיין לא ידע לחזות. אבל גם היא, וגם הרובה שירה לכל עבר, כולן נקודות בקו אחד, חד וברור.

קו אחד מחבר בין הפיגוע באורלנדו לקללה הנפוצה ביותר בבתי הספר בישראל: 'הומו'. לקו זה מתחברות נקודות אין-ספור: מהטוקבקים ההומופובים שמלווים כל כתבה על מצעד הגאווה, דרך איסור תרומת דם להומואים, ועד תקיפות פיזיות של טרנסג'נדרים/ות* ברחוב. אנחנו מבקשים מאבק בכל הגילויים של הלהט"בפוביה. לא כי אנחנו קטנוניים או כבדים, אלא פשוט כי חיינו יקרים לנו. ואנו יודעים שבקצה ההבלגה על הקללה 'הומו', ממתין הרצח הבא.

אנחנו נפגשים עם הרבה תלמידות/ים. אנחנו מכירים את הקלות שבה תלמידים מאפשרים לעצמם לשבור אחד את השני, את האגביות שבה הם קוברים אחד את השני עמוק בארון. ברור לנו כי אותם התלמידים בהפסקה הכו את חברם שהתנהג קצת 'יותר מדי' נשי, או הטרידו והשפילו את חברתם הטובה, רק בגלל 'גבריותה'. פעם, ברגע של כנות, חניך אמר לי שאם יהיה לו בן הומו, הוא יפגע בו. אמרתי לו שאנו לא בוחרים את הילדים שלנו ואם אין ברצונו לאהוב את ילדיו, אז הוא לא חייב לגדל ילדים. אנחנו לא בוחרים את עתיד החברה שלנו, אך ביכולתנו לעזור אחד לשני לאהוב את עצמנו. ביכולתנו לבנות עולם אוהב ומוגן יותר.

זה עשוי להיות מתיש, אבל נרצה, דווקא היום, לבקש מכל אחד ואחת לא לוותר ללהט"בפוביה ולהתעקש לסלק אותה, את כל הנקודות בקו! פשוט כי נקודת הקצה, שאותה לא נוכל לאפשר, תעבור מהעולם רק אם נלחם בכל הנקודות. עשרות פצועי אורלנדו ו-50 הרוגי אורלנדו לא זקוקים לתפילותינו. הם זקוקים להמוני בני ובנות אדם שלא יאפשרו לדם להיות הפקר - לא במועדון, לא בניידת תרומות הדם, לא במצעד, לא בכיתה ולא בביתנו. מבחינתנו, זו צוואתם/ן לכולנו.